

Danske politimesterskaber i feltsport og orientering

Per Jessen, Roskilde PI foran en nordmand

Af Erik Flarup, DPIF feltsport- og orienteringsudvalget
Foto Jan Kofoed Nielsen

Vel hjemkommen fra Danske politimesterskaber i feltsport/ orientering med trætte ben og en dejlig oplevelse rigere, falder det let at fortælle om begivenheden. PI København/ Nordsjælland havde i dagene 29. og 30. april og 1. maj i strålende forårsvejr stabled et glimrende arrangement på benene. Det bar hele vejen igennem præg af, at folk med stor erfaring inden for sporten og med vægt på det sociale element fik det hele til at gå op i en højere enhed. Erik Skriver nævnte i programmet, at mottoet for mesterskaberne i 2014 måtte

være **Nærvær & Kvalitet**, og det kom til at passe. Perfekte rammer, hvor der var friskbagt brød både morgen og middag. Indkvarteringen var i LM lejren i Kagerup, hvor fra al afviklingen, der foregik i Grib skov, kunne nås i gåafstand. Og heldigvis for det, fordi min følgesvend fra Jylland, Egon Sloth, og jeg nok var kommet en time for sent af sted hjemmefra. Det resulterede i, at vi ved ankomsten under Erik Skrivers velkomsttale måtte løbe direkte via toilettet frem til den samlede start.

”Er jeg ved at blive dårligt seende, eller har de løsgående heste ligefrem ædt afmærkningen?” Sådan tænkte Erik Flarup på et kritisk tidspunkt undervejs i orienteringsløbet. Og ja, der var løsgående heste ude på ruten.

1. dag skulle der løbes en kort distance på 2,8 km med 15 poster, hvor der var 3 forskellige sløjfer, der meget hurtigt spredte de ca. 65 deltagere. Denne måde at afvikle et orienteringsløb på gør, at man altså på ca. 0,5 km² kan have et løb med mange deltagere, uden de kommer til at løbe i vejen for hinanden. Ved udløb på min anden sløjfe så jeg dagens hurtigste mand, nordmanden Ejvind Resser i modløb. Han løb med en fantastisk fart, og jeg nåede kun at registrere, at han måtte have løbet en anden sløjfe end mig. Da jeg kom i

mål, kunne jeg så konstatere, at han allerede havde været en hel sløjfe foran mig, da jeg mødte ham midt på ruten. Efter løbet var der intensiv hygge i lejren, med grill mad og tilbehør. Jan Kofoed havde taget en masse billeder, der via stor-skærm blev studeret længe. Jeg havde egentlig tilmeldt mig i H35, men Torkil mente, at det var landsholds taktisk bedst, at jeg deltog i H45.

2. dag blev der afviklet feltspor i et fantastisk smukt og va- »

Samlet start på sprinten

rieret område af skoven. Et forholdsvis kort fremløb bragte deltagerne frem til skydebanen, hvor der via et stort væltet træ var siddepladser til publikum. For første gang blev der kun skudt med tjenestepistol. Det resulterede, som alle vidste, i en noget "broget" skydning. For at sige det lige ud: der var en del skytter, der fik en røvfuld.

Efter skydningen kravlede vi direkte op på punktorienteringsbanen. Der var ingen tvivl om placeringen af 1. standplads, men punktet, der var udpeget 400 m borte gav anledning til en del problemer. Det irriterede mig, at afmærkningen var lidt vanskelig at finde, men terrænet var i starten af banen åbent, så det gik. Jeg standsede ud for markeringen til standplads 4, som lå bag nogle tætte graner – ikke fordi jeg så standpladsen, men fordi jeg syntes, at der var meget langt til næste afmærkning. Det fik mig til at opdage standplads 4, og jeg tænkte, at denne standplads kan meget nemt overses, hvilket den også blev. Efterhånden blev afmærkningen mere mangelfuld. Jeg opdagede ved

standplads 8, at jeg havde overset standplads 7. Flere alternativer, superlativer og højlydte sproglomster fløj gennem luften, men jeg løb videre og indkasserede her de 6 strafpoint. Lidt omtanke, måske en tilfældig nåleprik og lidt efterfølgende snak med beregningen, kunne have bragt det ned på 4 strafpoint. I indhegningen på vej mod slutningen af banen tænkte jeg: "Er jeg ved at blive dårligt seende, eller har de løsgående heste ligefrem ædt afmærkningen?" Min konklusion: En rigtig god bane med fair postplacering, svag afmærkning og svag markering af kortlæsningspunkter, min hastighed skulle have været reguleret ned, set i forhold til disse ting.

Efter punktorienteringsbanen fortsatte vi direkte ud på orientering, der for mit vedkommende var på 3,5 km med 9 poster. Posterne blev fundet uden de store vanskeligheder i en herlig forårs klædt skov på en rute, der var godt varieret hvad angår hastighed og orienteringsteknik. 2. dagen sluttede med kammeratskabsaften med en lækker lakseforret og en glimrende italiensk buffet.

På 3. dag blev der afviklet orientering, og der skal fra min side lyde stor ros til banelæggeren. Der blev stillet flere orienteringstekniske krav end jeg havde forventet. Min løbsstyrke er ikke på toppen, så derfor tog jeg under vejs nogle chancer. Dette måtte jeg retfærdigvis bøde for. Desuden konstaterede min norske konkurrent John Hansen, der overhalede mig under vejs, med et imødekommende smil i mål: "Flarup, jeg kan se, at du mangler 5. gear". Hver dag var der frokostbuffet, og 3. dagen sluttede med en meget lækker kage, som Erik Olsen spiste 0,5 kg af.

Torkils lobbyisme havde resulteret i, at der var 9 gæster fra Norge og 4 gæster fra Estland. Der kunne således afvikles indbyrdes landskampe. Antalmæssigt var danskerne i overtal, men resultatmæssigt blev vort nederlag til nordmændene i størrelsesforholdet noget nær det, som polakkerne kom ud for, da de blev invaderet af tyskerne i 1939. Vi vandt til gengæld over Estland, som jo også tabte stort til Norge. >>

Det er godt at se, at vore 3 bedste herrer, Per Jessen, Ole Andersen og Erik Olsen har fart i skoene. Det er desværre ikke nok til helt at matche vore norske venner, men der er ikke langt op. Elin og Camilla kan slet ikke matche den norske Elin Bjerva. Hun kunne med sin hastighed være blevet nr. 2 i feltsporten – eller lige omkring vore bedste herrer.

Der var ca. 65 deltagere, hvoraf altså 13 udenlandske. Desuden var det grå guld rigt repræsenteret. Enhver kan således regne ud, at antallet af tjenestegørende danske politifolk var lavt. Uanset hvordan man vender meningene om støtten til politiidrætten, så bløder måske især feltsporten kraftigt under de nuværende betingelser. Bemærk disse mine ord: *"Vi er inde i en overgangsfase. Og om få år vil vi se undrende tilbage på denne fase, hvor ussel mammon helt har fortrængt ord som personalepleje, wellness og lignende."*

Se alle resultaterne på www.politisport.dk

Kan man stole mere på en jyde end på en sjællænder? Få svaret inde i Peder Stephansens beretning om hans deltagelse i de danske politimesterskaber i feltsport- og orienteringsløb, hvor der samtidig blev afviklet politilandskamp mellem Norge, Estland og Danmark.

Udvidet

Landskampen blev afviklet i dagene 29. – 30. april og 1. maj 2014 i forbindelse med de Danske Politimesterskaber i feltsport- og orienteringsløb. I 2014 skulle der faktisk have været afholdt Nordiske politimesterskaber i feltsport- og orienteringsløb, men da Dansk Politi Idrætsforbund tidligere på året forhørte sig rundt hos de andre Nordiske Politi Idrætsforbund kom der afbud fra Finland og Sverige. Med andre ord så var det kun Norge, som var interesseret. Hvad gør man så? Der skulle lige tænkes nogle nye tanker. Dansk Politiidrætsforbund ved Ole Kjær Jacobsen var positiv over for evt. nye tiltag. Derfor blev der mellem Dansk Politi Idrætsforbund og feltsportsudvalget lavet et forslag, som blev givet videre til Norge.

Forslaget gik ud på at lave landskampen, som en integreret del af de Danske Politimesterskaber 2014, som Københavns PI og Helsingør PI stod som arrangør af i Kagerup, hvor Gribskov var konkurrenceområdet. Derudover skulle Norge og Danmark fremover skiftevis arrangere en landskamp hvert år i det fremtidige samarbejde. Aftalen gik ud på at udtage 10 løbere hver til landskampen, 2 i D21, 1 i D 35, 4 i H21, 1 i H35, 1 i H 45 og 1 i H 55. Hertil blev der lavet et point/beregningssystem ud fra placeringerne, som svarer nogenlunde til det, man bruger i de

civile klubber til divisionsløb under Dansk Orienteringsforbund. Desuden gav dette forslag også en mulighed for at udtage ældre løbere til landsholdet. En anden ændring var at der skulle skydes med 9 mm tjenestevåben i feltsportskonkurrencen, hvor det ikke længere er tilladt at skyde med cal. 22. Norge sagde ja og så kunne der afholdes landskamp mellem landene på en ny måde. Herved kom de andre deltagere til de danske politimesterskaber ud på banerne i lige konkurrence sammen med de på forhånd 10 udvalgte landsholdsløbere fra henholdsvis Danmark og Norge. Det gav de andre løbere en chance for at tage en skalp og vise, at feltsportsudvalget havde valgt forkert, da de udvalgte landsholdsrepræsentanterne.

Forud for stævnet blev indbydelsen sendt ud på engelsk via Dansk Politi Idrætsforbund til de øvrige Europæiske Politi Idrætsforbund. Det resulterede i at Estland henvendte sig, idet de gerne ville deltage med 3 løbere + 1 delegeret. Det var noget nyt, ukendt og lidt spændende at se hvad de kunne byde ind med af løbere. De tilmeldte 2 kvinder og 1 herre. De ønskede at være med af interesse-mæssige grunde og sondere muligheden for et evt. landskampsamarbejde fremover. Var det "toptrimmede proffer" eller hvad?

Møde ved stjerneposten.
Norske Eivind Resser, i midten Elin Kracht, PI-København, med
hvid cap Olari Petersell, Estland og rødt/sort Erik Flarup, Skive PI

nordisk dyst i feltsport

Af Peder Stephansen, feltsportsudvalget.
Foto Jan Kofoed Nielsen, Københavns PI.

Inden stævnet fik feltsportsudvalget en snak og der blev udtaget 10 danske løbere til landskampen, og for første gang var der en pensionist med på landsholdet i form af rutinerede Jørgen Olesen fra Odense PI i H 55. Det skyldtes de nye regler i landskampsamarbejdet. Det lykkedes også at få nogle af vore bedste løbere til at stille op i deres klasse.

Tirsdag den 29. april søgte alle deltagere derfor mod Luthers Missions lejrcenter i Kagerup, hvor stævnet skulle afholdes. Lejrcentret havde i sin tid tilhørt flyvevåbnet. "Undervejs til stedet kom vi jyder og fynboer over Storebæltsbroen og der fik vi beviset på, at man stoler mere på

jyder og fynboer end sjællændere. Jyder og fynboer får lov til at køre over broen inden de betaler, mens sjællænderne skal betale før de kører over broen." Det var i øvrigt en dejlig solskinsdag, hvor træerne netop var nyudsprungne og skoven viste sig fra sin flotte side. Gribskov ligger lige op af lejrcentret og der var gå afstand ud til konkurrencerne i skoven.

Ved ankomsten omkring kl. 15 traf man alle deltagerne. Det var som altid hyggeligt. Der var mange kollegaer, som man havde mødt i løbet af de 25 år til disse orienteringsløbs konkurrencer. Det var nærmest en slags 25 års jubilæum for undertegnede vedkommende. Derudover

Nordmændene i front.

De tre deltagende landshold før starten

mødte vi det norske landshold, det er et stærkt hold, som vi kender fra tidligere år med Reidar Heivoll i spidsen. Norge havde taget et fly til Københavns lufthavn og dernæst taget toget til Hillerød og så til sidst privatbanen til Kagerup station. En af de norske deltagere, Eivind Resser kom helt oppe fra polarcirklen og han var god fandt vi senere ud af. Måske det skyldes den renere luft i det nordlige Norge? Estland var også kommet til lejrcentret, og da vi ikke kendte dem, var det derfor lidt spændende at se, hvad de stod for. De havde taget flyveren aftenen i forvejen til Københavns Lufthavn, hvor de blev hentet af Ole Kjær Jacobsen fra Dansk Politi Idrætsforbund. Han havde dernæst transporteret dem op til stedet. Esterne kendte vi ikke og

På første dagen skulle der afvikles en sprint over 2,4 km med samlet start kl. 17.00. Sprinten talte ikke med i landsholdskonkurrencen, men det ville give et fingerpeg om konkurrenternes styrke. Det var ligeledes en mulighed for at lære skoven lidt at kende inden de næste 2 konkurrencedage. Det var noget nyt at sprinten foregik med samlet start, hvilket fik deltagerne til at gruble over, hvordan arrangørerne "Team Wiberg" ville bære sig ad

med at afvikle sprinten, hvor første mand/kvinde i mål så måtte være vinderen, såfremt posterne var rigtigt klippet. Alle skulle løbe samme bane. Det viste sig at alle løb ud til de samme to første poster, hvorefter man mødte en stjernepost og løberne dernæst løb ud i forskellige retninger for senere flere gange at vende tilbage til stjerneposten, og når man havde taget alle forgreninger ud fra stjerneposten, fik man til sidst de to samme poster ind til mål. Det kedelige indslag under sprinten var at vores udtagne landsholdsløber Lise Klit fra Esbjerg i D 35 vred om på foden og fik en kraftig forstuvning, hvilket gjorde, at hun ikke kunne stille op de næste to dage. De to øvrige løbere fra Estland havde begge fejlklip, så derfor var det svært at vurdere, hvad de kunne.

Næste dag begyndte landskampen, hvor feltsportskonkurrencen var første gældende prøve for landsholdet. Vi gik fra stævnecentret gennem Kagerup by og via Kagerup station ind i Gribskov. På vej til skoven kom der en nydelig dame gående. En af vores o-løbere gik hen og henvendte sig til hende. Vi andre stod lidt på afstand og lyttede med.

O-løberen: *"Jeg synes jeg har set dig før - har vi ikke mødt hinanden?"*

Kvinden: *"Du er far til et af mine børn!"*

O-løberen: *"Ups, var det på kursus i Roskilde for 2 år siden, eller var det til julefrokosten i København for 1½ år siden?"*

Kvinden: *"Nej, det var det ikke, det er nede i skolen, jeg er klasselærer for din søn."*

Nå, vi gik videre ind i skoven og der havde arrangørerne fundet et kuperet område, hvor der var en stor fin lavning til at afvikle skydekurrencen i. Det var et halvåbent område, hvor der også gik omkring 25 islandske heste. Hestene var meget nysgerrige og ville gerne nusses lidt på mulen. Hestene var desuden meget interesserede i orienteringsløbsstanderne. Af en eller anden grund gik de ikke nede i lavningen, hvor skydningen skulle afvikles, så det gav ikke nogen større problemer.

Kurrencen startede kl. 10.00 og deltagerne startede med at løbe et fremløb på ca. 400 m, hvorefter de ankom til skydebanen, hvor de afgav 10 skud på 15 m, dernæst fortsatte de ud på punktorienteringsbanen, der var ca. 2 km lang. Undervejs på punktorienteringsbanen skal man markere 10 punkter på kortet, hvor man er i terrænet eller hvor en terrængenstand er. Dernæst gik løbere videre ud på en almindelig orienteringsløbsbane, hvor banelængden varierede efter den bane/aldersklasse man stillede op i. Det viste sig, at skydningen som altid var svær for de fleste og der var generelt mange forbriere, som kostede strafminutter for deltagerne. Selve punktorienteringsbanen gik rundt i det kuperede område og det var en reel bane, hvor man fik opfang igen efter hver markering på sit kort. Jeg synes især sigtestokkene ud til terrængenstandene gav problemer, og det var nok der deltagerne fik de fleste strafminutter. Til sidst løb vi en fin orienteringsløbsbane i typisk sjællandsk terræn. Kort sagt så gav nordmændene os en gevaldig øretæve, når man så på pointberegningen. Dog så skal det siges, at de danske tider var ret tæt på nordmændene. Alt var faldet ud til nordmændenes fordel, når man så på tiderne.

Om eftermiddagen var der dømt afslapning for deltagerne ved stævnecentret, men impulsivt opstod der en lille ekstra landskamp i mooncar, da nogle af de danske deltagere fandt sådan nogle i lejren og det gav anledning til at prøve disse. Der blev lavet en lille rundbane på ca. 150 m med slalom mellem nogle kantpæle, en flagstang og til sidst en bakketur i slalom mellem opstillede dåser. Hvert land stillede med 4 deltagere. Først skulle man snurre ti gange rundt om sig selv, inden man satte sig i sin mooncar og drønedede af sted på banen med fuld fart. Det endte med en klar sejr til Danmark, foran Norge og Estland. Det måtte da glæde Ole

Kjær fra forbundet med en dansk sejr, og det gav måske lidt slidtage på nordmændene inden næste dags orienteringsløb.

På tredje og sidste dagen skulle orienteringsløbet afvikles. Der var start inde i skoven tæt på Kagerup station. Det var en god bane i typisk sjællandsk terræn, hvor man skulle passe på i tæthederne med grantræer, idet der var mange hugninger og en del væltede træer. Hvis man havde styr på disse og havde øje for

moseområderne kunne der løbes ret stærkt på banen. Da landskampresultatet blev gjort op viste det sig, at Danmark havde klaret uafgjort i orienteringsløbet. Det må næsten betragtes som en dansk sejr efter første dagens tæsk i feltspørg. Var det mooncar dysten som sad i benene på nordmændene? Nej, danskerne lavede faktisk nogle gode præstationer i orienteringsløbet.

Resultatlisten kan ses på www.politisport.dk

Punktorientering i omgivelser der ligner Norge. Her måtte nordmændene da føle sig hjemme.

Punktorientering i skønne omgivelser